

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 5 mars 1942 kl. 11 f. m.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande i anledning av väckt motion om viss ändring av stadgan angående hotell- och pensionatrörelse.

I en inom andra kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 157, har herr *Svensson* i Ljungskile hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av stadgan den 8 juni 1917 angående hotell- och pensionatrörelse att i motionen angivna synpunkter bleve tillgodosedda.

Likalydande motion, nr 108, har i första kammaren väckts av herr *Gustaf Karlsson*.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Vid förra årets riksdag väcktes motioner, I: 69 och II: 229, av i stort sett *Historik.* samma innehåll.

Efter inhämtande av yttrande från bl. a. ett antal länsstyrelser avstyrktes motionen av resp. kammarens andra tillfälliga utskott, till vilka motionerna hänvisats, och kamrarna biföllo utskottens hemställan.

Utskottet anförde i följande:

”Den i motionen föreslagna ändringen av gällande stadga angående hotell- och pensionatrörelse går ut på att i byggnad, som är avsedd att samtidigt härbärgera högst sexton gäster samt innehåller högst åtta därför avsedda rum, må under kortare tid av året förslagsvis 1 juni—30 september uthyras rum till sommar-gäster under samma förutsättningar som nu gälla då för hotell- och pensionatrörelse användes byggnad, som innehåller allenast högst fyra för gästers härbärgerande avsedda rum och ej är avsedd för mottagande samtidigt av flera gäster än åtta. För drivande av pensionatrörelse av sistnämnda slag erfordras enligt hotell- och pensionatstadgan ej tillstånd av länsstyrelse utan endast att, innan rörelsen börjar, anmälan därom göres hos närmaste polismyndighet. De i stadgan meddelade föreskrifterna om skydd mot eldfara samt rörande kontroll över resande — utom i vad avser utläningar — gälla icke heller för dylika mindre hotell och pensionat.

Vad angår de i stadgan meddelade föreskrifterna avseende skydd mot eldfara må framhållas, att länsstyrelse äger långt gående möjlighet att meddela dispens från dessa föreskrifter. Beträffande den kategori av hotell och pensionat, som avses i motionen, gäller för övrigt, att vissa av de i stadgan meddelade föreskrif-

terna om skydd mot eldfara över huvud icke äga tillämpning; erforderliga säkerhetsföreskrifter skola i stället meddelas av vederbörande länsstyrelse. Såsom framgår av flera av de i ärendet avgivna yttrandena synas länsstyrelserna inskränka sig till att föreskriva sådana åtgärder, som äro oundgängligen nödvändiga ur brandsäkerhetssynpunkt. Enligt utskottets uppfattning är det sålunda redan nu sörjt för att innehavare av hotell- och pensionatrörelse icke skall behöva betungas med kostnader för brandskyddsåtgärder i större utsträckning än säkerhetsintresset kräver. Att beträffande pensionat- och hotellrörelse av den storleksordning som avses i motionen icke fordra iakttagande av några brandsäkerhetsföreskrifter anser utskottet icke tillrädligt. Vad härefter angår kontrollen över resande finner utskottet, i likhet med vad som uttalats av flera i ärendet hörda länsstyrelser, icke välbetänkt att under nuvarande förhållanden uppmjuka därom meddelade bestämmelser. Ur ekonomisk synpunkt torde för övrigt de skyldigheter med avseende å dylik kontroll, som åligga hotell- och pensionatinnehavare, vara av ringa betydelse."

I årets motion anföres bl. a., att de ålägganden, som vederbörande länsstyrelse funnit sig böra föreskriva för tillstånd att uthyra mer än fyra rum, varit alltför betungande och i ett fall föranlett 11 av 15 sökande att avstå från uthyrning. Enligt av utskottet införskaffad uppgift torde det anförda fallet avse 12 ansökningar, av vilka 5 biföllos, medan 6 återtogos innan länsstyrelsen tagit ställning till sakfrågan och en av annan orsak förföll. De villkor, som länsstyrelsen för de 5 bifallna ansökningarna föreskrev, voro för fyra fastigheter att assurancesprutor, fyllda med vatten, uppställdes i varje våning, och att ordet "Brandredskap" målades å väggen vid platsen för sprutorna, beträffande tre fastigheter att två utrymningstrappor, resp. ett tak ovanför ett pannrum skulle förses med flamskyddande, resp. brandhärdig beklädnad, beträffande tre fastigheter att vissa rum försågos med livräddningslinor, beträffande två fastigheter att några fönsterposter borttogos så att livräddning fönstervägen bleve möjlig, beträffande samtliga fastigheter att i 29 § pensionatstadgan omtalade anslag uppsattes i rummen samt beträffande fyra av innehavarna att anmälning till länets handelsregister gjordes.

Utskottet.

De ovan refererade villkoren synas utskottet icke oskäligen. De kostnader, som åsamkas fastighetsägarna, äro dessutom i stort sett engångskostnader och torde icke behöva bli särskilt betungande.

Beträffande det i motionen alternativt framförda yrkandet om ändring av 1 § i hotell- och pensionatstadgan vill utskottet erinra om att detta alternativ framfördes i ett yttrande till utskottet över fjolårets motion. Detta yttrande omnämndes i utskottets utlåtande men föranledde icke utskottet att tillstyrka motionen eller kammaren att bifalla densamma. Några ändrade förhållanden, som nu skulle kunna föranleda ett ändrat ställningstagande, ha, såvitt utskottet kunnat finna, ej inträtt.

Första kammaren har redan efter hemställan från sitt andra tillfälliga utskott beslutat avslå den där väkta likalydande motionen.

Utskottet får alltså hemställa,

att motionen II:157 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föränleda.

Stockholm den 5 mars 1942.

På utskottets vägnar:

TORSTEN NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Stockholm, Persson i Norrby, fru Ebon Andersson, herr Nilsson i Göingegården, fru Ekendahl, herrar Andersson i Alfredshem*, Johansson i Kalmar, Lundberg i Uppsala*, Hansson i Skediga* och fru Lindqvist-Petersson*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.